

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/51/2018
Identifikačné číslo spisu: 7616010304
Dátum vydania rozhodnutia: 06.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7616010304.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného T. Q. a spol. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 6. septembra 2018 v Bratislave dovolanie obvinených T. Q., E.E. a S. P. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. októbra 2017, sp. zn. 6To/30/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolania obvinených T. Q., E.E. a S. P. sa o d m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 13. februára 2017, sp. zn. 2T 51/2016, bol obvinený T. Q. uznaný za vinného z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák., aj spolu s obvinenými S. P. a E. U., ktorí boli uznaní za vinných z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/ obvinený T. Q. od presne nezistenej doby najmenej od mesiaca júl 2014 do 12. novembra 2015 z doposiaľ nezisteného zdroja zadovážoval za účelom následného odpredaja metamfetamín (pervitín) a tento následne odpredával ďalším konzumentom

- K. I. najmenej od mesiaca júl 2014 do októbra 2015,
- E. U. najmenej od júna 2015 do 12. novembra 2015,
- K. R. najmenej od marca 2015 do septembra 2015,
- F. R.,

ako aj poskytoval ďalším konzumentom

- K. H. najmenej od mesiaca júl 2014 od októbra 2015,

- S. B. v období od mesiaca november 2014 do novembra 2015 a
- K. H.,

pričom metamfetamín (pervitín) je v zozname zakázaných látok v II. skupine psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov a vyššie uvedené skutku sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3 T 107/2014 z 28. júla 2014, právoplatným dňa 13. augusta 2014, bol odsúdený pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (troch) rokov,

2/ obvinený S. P. od presne nezistenej doby najmenej od mesiaca september 2013 do 13. novembra 2015 zadovážoval z doposiaľ nezisteného zdroja za účelom následného odpredaja metamfetamín (pervitín) a tento následne odpredával ďalším konzumentom

- N. K. najmenej od mesiaca september 2013 do septembra 2015,
- N. O. a K. W. najmenej od mesiaca október 2014 do októbra 2015,
- E. U. najmenej od mesiaca jún 2015 do októbra 2015,
- T. J. najmenej od mesiaca august 2015 do októbra 2015 a
- C. R. od septembra 2015,

pričom pri osobnej prehliadke jeho osoby vykonanej políciou dňa 13. novembra 2015 o 10.30 hod. bolo zaistených 4 ks papierových skladačiek s obsahom bielej kryštalickej látky s obsahom 80,3% metamfetamínu (pervitínu) v množstve spolu 0,24 g, z ktorého by bolo možné vyrobiť 5 až 19 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikácii ovplyvniť psychiku užívateľa a ktorých cena na nelegálnom trhu predstavuje sumu spolu najmenej 14,40 € a pri domovej prehliadke jeho obydliá v izbe ubytovne v I. R. C. na ul. T. cesta č. XX bolo zaistených 1 ks plastové vrečko s obsahom bielo žltej kryštalickej látky s obsahom 75,7% metamfetamínu (pervitínu) v množstve 4,86 g, z ktorého by bolo možné vyrobiť 92 až 368 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikácii ovplyvniť psychiku užívateľa a ktorých cena na nelegálnom trhu predstavuje sumu najmenej 291,60 € a 1 ks plastové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky s hrudkami s obsahom 62,9% kokaínu v množstve 1,11 g, z ktorého by bolo možné vyrobiť 23 až 70 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikácii ovplyvniť psychiku užívateľa a ktorých cena na nelegálnom trhu predstavuje sumu 111,-€, pričom vyššie uvedené látky sú v zozname zakázaných látok, metamfetamín (pervitín) v II. skupine psychotropných látok a kokaín v II. skupine omamných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov,

3/ obvinený E. U. od presne nezistenej doby najmenej od mesiaca jún 2015 do 12. novembra 2015 v U. a okolí, okres Spišská Nová Ves, v rôznych časových intervaloch spravidla raz týždenne kupoval za účelom následného odpredaja, ako aj vlastnú konzumáciu od T. Q. metamfetamín (pervitín) o objeme 1 cm³ a v prípade nedostupnosti tejto psychotropnej látky u T. Q. zadovážoval metamfetamín (pervitín) od S. P. v intervale spravidla dvakrát týždenne, pričom tento následne odpredával ďalším konzumentom

- F. R. a K. W. najmenej od mesiaca október 2014 do októbra 2015,
- K. F. a S. J. najmenej od mesiaca jún 2015 do 12. novembra 2015,

pričom pri domovej prehliadke bytu na ul. Q. č. XX v I. R. C., ktorý obýval, bola okrem iných vecí zaistená zatavená plastová striekačka zn. Chirana o objeme 2,5 ml s prítomnosťou stopového množstva metamfetamínu (pervitínu), pričom metamfetamín (pervitín) je v zozname zakázaných látok v II. skupine psychotropných látok a prípravkov.

Okresný súd Spišská Nová Ves za to obvineného T. Q. odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obvineného T. Q. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému T. Q. ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil obvinenému T. Q. ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Okresný súd Spišská Nová Ves obvineného S. P. odsúdil za uvedený skutok podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného S. P. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému S. P. ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Okresný súd Spišská Nová Ves obvineného E. U. odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného E. U. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému E. U. uložený ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo obvinenému E. U. uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku zahlásili priamo do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 13. februára 2017, sp. zn. 2T 51/2016 (č.l. 1110) po vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, po porade so svojimi obhajcami odvolanie obvinení T. Q., S. P. a E. U., čo do výroku o vine a treste, pričom prokurátor sa nevyjadril. Na verejnom zasadnutí 29. septembra 2017 (č.l. 1235) obvinený S. P. spresnil svoje odvolanie tak, že ho zúžil na odvolanie len pokiaľ sa týka výroku o treste.

Obvinený T. Q. v písomnom odôvodnení odvolania (č.l. 1172-1175) namietal nedôveryhodnosť svedkov S. B., K. I., K. H., F. R., ako aj E. U.. Títo svedkovia boli vedení snahou vyvinúť sa zo svojho protiprávneho konania. Znaleckým dokazovaným bolo preukázané, že nebol nikdy drogovovo závislý a s drogovou činnosťou iných osôb nemal nič spoločné. Podľa obvineného okresný súd vykonal dôkazy jednostranne, pričom o jeho vine neexistuje žiaden relevantný dôkaz. V závere navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, prípadne aby ho spod obžaloby oslobodil.

Obvinený S. P. v rámci svojho odvolania (č.l. 1166-1171) poukázal na svoje osobné pomery, nepriaznivý zdravotný stav, prevažujúce poľahčujúce okolnosti, ako aj na to, že sa chce starať o ťažko chorého otca. Obvinený mal za to, že sú u neho splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu a uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov.

Obvinený E. U. vo svojom odvolaní (č.l. 1163-1164, 1176-1179) uviedol, že nesúhlasí s hodnotením vo veci vykonaných dôkazov, najmä svedeckých výpovedí F. R. a K. W., pričom vo veci vypovedá nemenne. Podľa neho okresný súd pochybil i pri právnej kvalifikácii skutku, ako aj tým, že trest mu mimoriadne neznížil za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou.

Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach na verejnom zasadnutí 19. októbra 2017 rozsudkom, sp. zn. 6To/30/2017 (č.l. 1245-1247), ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obvinených T. Q., S. P. a E. U..

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc vo veci sám uložil:

1/ obvinenému T. Q., nar. XX.X.XXXX v Q., podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia

slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2/ obvinenému S. P., nar. X.XX.XXXX v I. R. C. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 a pol (sedem a pol roka).

3/ obvinenému E. U., nar. XX.X.XXXX v I. R. C. podľa § 172 ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. boli obvinení S. P. a E. U. zaradení na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odpis rozsudku Krajského súdu v Košiciach (č.l. 1253-1266) obvinený T. Q. prevzal 1. februára 2018, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 1. februára 2018, obvinený S. P. prevzal rozsudok 1. februára 2018, jeho obhajca 1. februára 2018, obvinený E. U. prevzal rozsudok 31. januára 2018 a jeho obhajca 5. februára, ako aj prokurátor 30. januára 2018 (č.l. 1275, 1280).

Okresný súd Spišská Nová Ves dňa 15. augusta 2018 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvinených T. Q., S. P. a E. U., ktoré podali prostredníctvom svojich obhajcov. Obvinený T. Q. podal dovolanie na okresný súd dňa 12. apríla 2018, S. P. dňa 14. mája 2018 a E. U. dňa 30. apríla 2018.

V písomných dôvodoch svojho dovolania (č.l. 1301-1304) obvinený T. Q. uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. j) Tr. por.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. spochybňoval výpovede svedkov K. I., B., H. a R., pričom súdy konali jednostranne v jeho neprospech a aj znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že nikdy nebol užívateľom žiadnych drog. Podľa obvineného vytýkané vady v odvolacom konaní neboli odstránené a odvolací súd sa nimi nezaoberal v dostatočnej miere pre spravodlivé posúdenie veci. Medzi výpoveďami svedkov sú rozpory, čo znamená, že existujú dôvodné pochybnosti v jeho prospech a žiadny iný dôkaz o jeho vine neexistuje. Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v napadnutom rozsudku ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo a zrušil napadnuté rozhodnutie aj rozhodnutie okresného súdu a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. j) Tr. por. obvinený neodôvodnil.

Obvinený E. U. podal dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. (č.l. 1308-1310), v rámci ktorého uviedol, že okresný aj krajský súd použili v jeho neprospech dôkazy, ktoré boli získané v rozpore s Trestným poriadkom, a to výpovede svedkov F. R. a M. W. s poukázaním na ustanovenia § 119 ods. 2 Tr. por., čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj na § 132 ods. 1, 2 Tr. por.

Podľa obvineného z dikcie a výkladu uvedených ustanovení vyplýva, že je nutnosť, aby orgán činný v trestnom konaní dal minimálne možnosť svedkovi, aby sám súvisle vypovedal všetko, čo o veci vie a odkiaľ sa dozvedel ním uvádzané skutočnosti. Až následne, ak svedok nevie sám súvisle nič uviesť o veci, je možné pristúpiť ku kladeniu otázok na doplnenie výpovede alebo na objasnenie neúplnosti, nejasnosti alebo rozporov. Výšetrovateľ pri výsluchu svedka F. R. dňa 16. decembra 2015 splnenie tejto povinnosti odoprel a priamo mu adresoval svoje otázky, na ktoré potreboval odpoveď, čo však porušuje uvedené ustanovenie a má za následok neplatnosť takéhoto dôkazu.

Ďalej obvinený opísal priebeh konania a pritom spochybňoval zákonnosť výsluchu R. a jeho spojitosť s predajom pervitínu. Rovnako aj pri výsluchu M. W. dňa 16. decembra 2015 sa situácia opakovala, keď vyšetrovateľ bez umožnenia súvislej výpovede svedka začal výsluch k veci priamym kladením otázok

svedkovi, pričom zopakoval námietky, ktoré už uviedol v odvolacom konaní s poukázaním na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. júna 2006, sp. zn. 4 Tz 9/2006 ako aj na rozhodnutie sp. zn. R 81/2003. Odvolací súd sa podľa obvineného vôbec nezaoberal posúdením zákonnosti týchto dôkazov, o ktoré oprel svoje rozhodnutie okresný súd. Okresný súd nemal ani pristúpiť k vykonaniu dôkazov, ktoré neboli získané zákonným spôsobom, avšak okresný súd vykonal tieto dôkazy, a to jednak prečítaním výpovede svedka R. zo 16. decembra 2015 podľa § 263 ods. 4 Tr. por. na hlavnom pojednávaní dňa 28. novembra 2016 a jednak prečítaním výpovede svedka W. zo 16. decembra 2015 v zmysle § 264 ods. 1 Tr. por. a vykonať ich nezákonným spôsobom, nakoľko ich mal odmietnuť vykonať ako nezákonné.

Na základe vyššie uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal rozsudok, kde by rozhodol, že a) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 19. októbra 2017, sp. zn. 6To/30/2017 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 119 ods. 2 Tr. por. v neprospech E. U., b) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. sa napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves z 13. februára 2017, sp. zn. 2 T 51/2016 zrušuje vo výrokovej časti týkajúcej sa viny obvineného E. U., c) podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Spišská Nová Ves sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený S. P. podal dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (č.l. 1330-1332), v rámci ktorého uviedol, že uložený trest je neprimerane prísny s poukázaním na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 44/2017, ako aj na sp. zn. Tpj 55/2016. Podľa obvineného súdy dostatočne neprihliadli na všetky zásady významné pre ukládanie trestov a na účel trestu a bolo potrebné hodnotiť fakt, že trestnú činnosť v celom rozsahu doznal, doteraz nebol trestaný, žil riadnym životom, a preto uložený trest v trvaní 7 a pol roka je neprimerane prísny. Vzhľadom na vyššie uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd 1. podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2 T 51/2016 a rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 6To/30/2017 bol porušený zákon, a to v jeho neprospech, 2. podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2 T 51/2016 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/30/2017, 3. podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Košiciach, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Možnosť vyjadriť sa využil iba prokurátor okresnej prokuratúry, ktorý vo svojom vyjadrení k dovolaniu T. Q. uviedol, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený nezdôvodnil, pričom z dovolania vyplýva, že obvinený v skutočnosti namieta správnosť zisteného skutkového stavu, nakoľko svoju vinu popiera. S argumentami uvedenými v dovolaní sa už vysporiadali obidva súdy. Na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste a súdom boli vyhodnotené v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., pričom okresný súd na základe týchto zistení dospel ku správny skutkovým a právnym záverom.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. prokurátor uviedol, že týmto dovolacím dôvodom nemožno „úspešne“ napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom (jeho vecnosť a obsahovú správnosť). Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť len v odvolacom konaní, nie však v dovolacom konaní.

Prokurátor sa nestotožnil ani s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por., pretože ako z obsahu trestného spisu, tak aj z výsledkov hlavného pojednávania vyplýva jednoznačne potreba uloženia ochranného liečenia obvinenému. Pochybenia v dokazovaní na hlavnom pojednávaní, ktoré obvinený vytýkal konaniu na okresnom súde považuje prokurátor za nedôvodné, keďže v konaní sa postupovalo výlučne podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu. Z vyššie uvedených dôvodov považuje prokurátor dovolanie obvineného za nedôvodné, a preto navrhol, aby dovolanie obvineného T. Q. Najvyšší súd Slovenskej

republiky podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Prokurátor sa vyjadril aj k dovolaniu obvineného S. P., v rámci ktorého uviedol, že dovolací súd nemôže skúmať a spochybňovať skutkové zistenia a ani prostredníctvom dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemožno nahrádzať iné mimoriadne opravné prostriedky, ktoré slúžia na nápravu nedostatkov v skutkových zisteniach. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu, prípadne zániku trestnosti činu, alebo pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu. Dovolací súd však nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Krajský súd v Košiciach v rámci odvolacieho konania pristúpil pri rozhodovaní o treste k priamej aplikácii čl. 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň prihliadol k osobným pomeroch obvineného v rámci ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Z vyššie uvedených dôvodov považoval dovolanie obvineného za nedôvodné, pretože neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného S. P. odmietol.

Okresný prokurátor sa vyjadril aj k dovolaniu obvineného E. U. podaním doručeným na okresný súd dňa 13. júna 2018, v rámci ktorého uviedol, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno ním však „úspešne“ napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom (jeho vecnosť, obsahovú správnosť). Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť len v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní. Podľa prokurátora sa so zákonnosťou vykonania jednotlivých dôkazov vysporiadali obidva sudy a pochybenia, ktoré obvinený namieta považuje za nedôvodné, keďže v konaní sa postupovalo výlučne podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu.

Vzhľadom na vyššie uvedené považoval prokurátor dovolanie obvineného E. U. za nedôvodné, a preto navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného E. U. odmietol.

Vyjadrenia prokurátora k dovolaniam boli zaslané stranám trestného konania, avšak nikto sa k daným podaniam do času konania neverejného zasadnutia nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolania boli podané oprávnenými osobami (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolania boli podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcov (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolania je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu

takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Obvinený T. Q. uplatnil dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné konanie, je v Trestnom poriadku upravené v § 2 ods. 9 Tr. por. Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je však iba zásadné porušenie práva na obhajobu. Takým zásadným porušením by bolo najmä porušenie práva na obhajobu tým, že obvinený nemal obhajcu, aj keď ho podľa zákona mal mať, pričom táto skutočnosť je dôvodom dovolania bez ohľadu na to, z akého dôvodu mal obvinený obhajcu mať v zmysle § 37 a § 38 Tr. por. Dôležité sú preto i konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

S poukázaním na námietky obvineného v dovolaní je potrebné uviesť, že obvinený spochybňoval vierohodnosť svedeckých výpovedí jednotlivých svedkov, ako aj nepreukázanie jeho viny, čo je v dovolacom konaní neprípustné, nakoľko sa jedná o namietanie skutkového stavu a nevyhodnotenia dôkazov, pričom tieto námietky nijako nezakladajú ani opodstatnenosť dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože významom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie skutkového stavu, ktorým je dovolací súd viazaný s poukázaním na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Tdo 34/2014 z 12. augusta 2014, podľa ktorého I. Znemožnenie uplatnenia práva na obhajobu, ktoré zákon priznáva podozrivej osobe, je subsumovateľné pod porušenie práva na obhajobu ako dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. len za predpokladu, že taký postup orgánov činných v trestnom konaní negatívne ovplyvnil vykonávanie procesných úkonov po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. II. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

S námietkami uvedenými v dovolaní sa už okresný aj krajský súd odôvodnene vysporiadal a dovolací súd v podrobnostiach odkazuje na ich odôvodnenie, ktoré pokladá za správne a v súlade so zákonom, pričom je viazaný ustáleným skutkovým stavom, na ktorom sa ustálil okresný a krajský súd v danej veci obvineného.

Z predloženého spisového materiálu dovolací súd zistil, že obvinený mal obhajcov JUDr. Františka Pitoňáka a JUDr. Tibora Bašistu, ktorí obvineného zastupovali v priebehu konania, pričom mali možnosť navrhovať dôkazy, klásť svedkom otázky a vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom. V tomto smere dovolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva na obhajobu, a preto argumentáciu obvineného vo vzťahu k tomu dovolaciemu dôvodu nemohol dovolací súd akceptovať, pretože nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Obvinený T. Q., ako aj E. U. v rámci svojich dovolaní uplatnili dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, dovolací súd uvádza nasledovné.

Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy. Dovolací dôvod v tomto prípade nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd zle vykonal dôkazy, prípadne že vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa jeho predstáv. Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade nepostupovali správne pri hodnotení svedeckých výpovedí a vykonaných dôkazov a že tieto závery nezodpovedajú predstavám obvineného, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom

skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa sudy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, ako aj aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu sa jedná o skutkové námietky v rámci spôsobu hodnotenia dôkazu súdom, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené, nakoľko správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Len s poukázaním na nesprávny postup pri hodnotení dôkazov, ako aj z odmietnutia vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať predmetný dovolací dôvod.

Z čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyplýva povinnosť súdneho orgánu vykonať všetky dôkazy navrhnuté v trestnom konaní (vrátane výsluchu svedkov), avšak odmietnutie žiadosti obžalovaného o vykonanie ním navrhovaných dôkazov v trestnom konaní musí byť súdom náležite zdôvodnené. (II. ÚS 258/2012 z 11. júla 2012). Obvinenými uplatnené námietky v rámci predmetného dovolacieho dôvodu sú neodôvodnené, nakoľko hodnotia skutkový stav, ktorého preskúmanie je v dovolacom konaní neprípustné, a preto nemôže byť naplnený predmetný dovolací dôvod.

Obvinený T. Q. uplatnil aj dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Uvedený dovolací dôvod obvinený náležite neodôvodnil, pričom dovolací súd pokladá za potrebné uviesť, že v danom prípade mal okresný súd fakultatívnu možnosť na uloženie ochranného opatrenia, ktorú aj využil, pretože obvinený sa opakovane dopustil toho istého trestného činu, pričom trestný čin spáchal pod vplyvom návykovej látky. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že okresný súd vzhľadom k ustálenému skutkovému stavu spáchaného trestného činu, ako aj vzhľadom k osobe obvineného, znaleckému posudku obvineného, ako aj vzhľadom k tomu, v akom stave obvinený spáchal predmetný skutok, správne a v súlade so zákonom vyhodnotil situáciu, keď obvinenému uložil podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obvinený S. P. uplatnil dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnenému posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho

prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Vzhľadom k námietkam obvineného, že mu bol uložený neprimerane vysoký trest, je potrebné uviesť, že konanie obvineného bolo správne a v súlade so zákonom posúdené okresným súdom ako spáchanie pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., pričom trest vo výmere 7 a pol roka bol obvinenému uložený správne a v súlade so zákonom v rámci zákonne ustanovenej trestnej sadzby za spáchaný zločin, a to s použitím § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 3 a § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom namietanie neprimerane prísneho trestu je v dovolacom konaní neprípustné.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolaní podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i), písm. j) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolania obvinených T. Q., S. P. a E.E. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.